

Bør EU forbyde PFAS?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: *Bør EU forbyde PFAS?* Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Bør EU vedtage lovgivning om PFAS, der gælder for alle EU-landene?
2. Bør EU presse europæiske virksomheder til at tage bæredygtige alternativer til PFAS i brug?
3. Bør EU vedtage et totalt forbud mod brug af PFAS?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - I skal skrive minimum 3 argumenter, hvor I bruger hver af de tre appelformer: 1 argument hvor I bruger etos, 1 hvor I bruger patos og 1 hvor I bruger logos

Introduktion til debattemaet

De seneste år har PFAS-kemikalier og deres skadelige effekter fyldt i nyhederne både i Danmark og i resten af Europa. Betegnelsen PFAS, der er en forkortelse af per- og polyfluoralkylstoffer, dækker over 10.000-12.000 forskellige syntetiske forbindelser bestående af kulstofkæder med påhæftede fluoratomer. PFAS er relativt billigt, og mange af stofferne kan afvise vand, fedt og snavs. Derfor bruges PFAS til at producere alt fra køkkengrej og regntøj til elektronik og kosmetik. PFAS bruges også i industrien, f.eks. som overfladebelægninger på rør og fabriksudstyr, da PFAS kan modstå høje temperaturer og kemikalier. Stofferne har dog en alvorlig skyggeside: PFAS kaldes for evigheds-kemikalier, fordi de er svære at nedbryde og derfor ophobes i naturen og i menneskekroppen. Forskere har dokumenteret, hvordan forskellige PFAS har mange sundhedsskadelige virkninger: stofferne kan blandt andet kædes til en række kræftsygdomme, nedsat fertilitet, leverskader samt indlæringsvanskeligheder hos børn. Vi kender endnu ikke alle de sundhedsmæssige konsekvenser ved den udbredte brug af PFAS.

I 2023 indsendte fem europæiske lande – Danmark, Sverige, Norge, Tyskland og Holland – et ambitiøst forslag til EU's kemiagentur (ECHA). Forslaget indebærer en næsten total udfasning af alle kendte PFAS-stoffer, dog med længere udfasningsperioder på op til 12 år for sektorer, der anses for at være kritiske for samfundets funktion – for eksempel medicinalindustrien. Intentionen med forbuddet er at presse industrien til at udvikle bæredygtige alternativer og bruge de alternativer til PFAS, der allerede findes. EU's kemiagents faglige anbefaling om PFAS til Europa-kommissionen skal være klar i sommeren 2026.

Det er dog sandsynligt, at EU's forbud mod PFAS kun bliver et delvist forbud. Gennem hele processen har europæiske virksomheder nemlig udtrykt bekymring for, hvad en totaludfasning af PFAS ville betyde for deres indtjening og for EU's globale konkurrenceevne. Et EU-forbud mod PFAS kan potentielt få virksomheder til at flytte deres produktion til lande udenfor EU, hvor PFAS-udledning ikke er reguleret. Dette ville medføre tab af arbejdspladser i mange EU-lande. Industrien støtter derfor en løsning, hvor det vurderes fra sektor til sektor, hvordan PFAS skal udfases, og hvor industrien tilbydes lange overgangsperioder. EU kan muligvis ende med at beslutte at forbyde PFAS i forbrugsgoder, som kommer i direkte kontakt med mennesker såsom regntøj, sko og stegepander, men fortsat tillade brug af PFAS i industriens tekniske processer, hvor der ikke findes lige så mange effektive alternativer. PFAS bruges også i kritiske funktioner såsom medicinproduktion og produktion af mikrochips til teknologi. Disse områder er meget komplekse at regulere, da nye materialer tager lang tid at teste og godkende. Et forhastet PFAS-forbud kunne forstyrre produktionen af medicin og teknologi.

Udsigten til undtagelser for PFAS-forbuddet vækker dog bekymring hos europæiske miljøorganisationer. De støtter et totalforbud mod PFAS, og ønsker desuden, at virksomhederne, der forurener med PFAS, skal betale kompensation til berørte borgere og genetablere den beskadigede natur. Miljøorganisationerne argumenterer med, at selvom det på kort sigt er dyrt at forbyde PFAS, vil det på langt sigt være endnu dyrere at skulle behandle de sundhedsskader, som PFAS kan forårsage, hvis forureningen fortsætter.

Debatten om EU's PFAS-forbud afspejler både sundhedsmæssige og økonomiske overvejelser. Virksomheder, miljøorganisationer og forskellige medlemslande søger at præge beslutningsforløbet i hver deres retning. EU må afveje, om folkesundheden skal komme først eller om økonomisk konkurrenceevne og strategiske industrier vejer tungest.

I repræsenterer i dag: Italien

Italien står i et dilemma når det kommer til EU's PFAS-regulering. Den italienske regering forsøger at balancere miljøbeskyttelse og økonomiske hensyn. Flere italienske miljøorganisationer forsøger at presse regeringen til at støtte et PFAS-forbud, der skal beskytte borgerne, men regeringen er mere tilbageholdende. De lytter i høj grad til den italienske industri, der er bekymret for de økonomiske konsekvenser af et PFAS-forbud. Af samme grund udsatte den italienske regering i januar 2026 implementeringen af en ny grænseværdi for PFAS i drikkevandet i seks måneder for at give virksomhederne bedre tid til at omstille sig.

Italien er et af Europas mest PFAS-forurenede lande. Særligt de store industriområder i Norditalien har ekstremt høje forekomster af PFAS. En særlig alvorlig forureningssag stammer fra virksomheden Mitenis fabrik i Trissino, der producerede PFAS til tekstil- og medicinalindustrien. Udledninger fra fabrikken endte i grundvandet og udsatte 350.000 italienere for PFAS, og i 2025 blev 11 af de tidligere fabrikschefer idømt fængsel. Sagen har skabt stor bekymring i den italienske befolkning og fået regeringen til at anerkende, at PFAS skal reguleres strammere.

Samtidig er Italien Europas tredjestørste kemikalieproducent. Kemikalieindustrien er Italiens femtestørste industri og beskæftiger 300.000 italienere, mens medicinalindustrien i Italien beskæftiger yderligere 70.000. Begge sektorer er i vækst, men kan potentielt blive ramt hårdt af et PFAS-forbud. Det er vigtigt for den italienske regering at bevare arbejdspladserne, da Italien har en ret høj arbejdsløshed og en ungdomsarbejdsløshed på hele 19% i 2026. Den italienske regering frygter, at et totalforbud mod PFAS vil medføre et stort tab af arbejdspladser og økonomisk vækst. En rapport udarbejdet af Europa-Parlamentet indikerer, at op mod 2,9 mio. europæiske arbejdspladser kan blive påvirket af et totalforbud mod PFAS. Totalforbuddet vil koste den europæiske økonomi op mod 4,2 billioner danske kroner alene i det første år, efter at det træder i kraft.

Den italienske regering argumenterer derfor for, at PFAS-udfasningen skal foregå gradvist ligesom CO2-reduktioner ifm. den grønne omstilling. EU bør have en strategisk tilgang, der giver virksomhederne tid til at tilpasse sig de nye standarder. Og det bør i højere grad være op til de enkelte EU-medlemslande selv at bestemme hvor hurtigt de gennemfører restriktionerne. Et PFAS-forbud bør indeholde undtagelser for brug af PFAS i særlig vigtige produkter såsom medicinsk udstyr og vigtig teknologi samt brug af PFAS i de industrielle processer, hvor PFAS er særligt svært at erstatte.

Hvad kæmper I for?

- **En balanceret tilgang der beskytter både miljø og økonomi:** EU's PFAS-regulering skal både tage hensyn til miljøet og til de europæiske virksomheder, og EU-landenes økonomi. Italien støtter strammere regler, men argumenterer samtidig for undtagelser, så vigtige industrier fortsat kan fungere, mens der udvikles alternativer til PFAS.
- **At beskytte befolkningen mod PFAS-forurening:** De store miljøproblemer i Norditalien har sat fokus på sundhedsfarerne ved PFAS. Den italienske regering ønsker tiltag, der kan beskytte befolkningen i de forurenede områder. De argumenterer også for at firmaerne, der har forårsaget forureningen skal betale de påvirkede mennesker erstatning.
- **At forhindre tab af arbejdspladser og sikre beskæftigelsen:** Kemikalieindustrien beskæftiger mange italienere, og landet oplever høj ungdomsarbejdsløshed. Et totalforbud mod PFAS medfører en stor risiko for tab af arbejdspladser. Derfor foretrækker Italien en mere gradvis tilgang, der kan beskytte beskæftigelsen.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

- European Environmental Bureau: En sammenslutning af europæiske miljøorganisationer, der arbejder for et totalforbud mod PFAS og for, at industrien skal holdes ansvarlig for PFAS-forurening.
- Danmark: EU-medlemsland, der har været med til at fremsætte et ambitiøst begrænsningsforslag vedrørende brugen af PFAS.
- EFPIA: Den europæiske brancheorganisation for medicinalindustrien, der frygter, at PFAS begrænsningsforslaget vil true den europæiske medicinalindustri.
- Copa-Cogeca: Forening af europæiske landmænd, der er kritiske overfor ideen om et PFAS-forbud og ønsker, at PFAS-stofferne vurderes enkeltvis.

Bør EU forbyde PFAS?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: *Bør EU forbyde PFAS?* Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Bør EU vedtage lovgivning om PFAS, der gælder for alle EU-landene?
2. Bør EU presse europæiske virksomheder til at tage bæredygtige alternativer til PFAS i brug?
3. Bør EU vedtage et totalt forbud mod brug af PFAS?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - I skal skrive minimum 3 argumenter, hvor I bruger hver af de tre appelformer: 1 argument hvor I bruger etos, 1 hvor I bruger patos og 1 hvor I bruger logos

Introduktion til debattemaet

De seneste år har PFAS-kemikalier og deres skadelige effekter fyldt i nyhederne både i Danmark og i resten af Europa. Betegnelsen PFAS, der er en forkortelse af per- og polyfluoralkylstoffer, dækker over 10.000-12.000 forskellige syntetiske forbindelser bestående af kulstofkæder med påhæftede fluoratomer. PFAS er relativt billigt, og mange af stofferne kan afvise vand, fedt og snavs. Derfor bruges PFAS til at producere alt fra køkkengrej og regntøj til elektronik og kosmetik. PFAS bruges også i industrien, f.eks. som overfladebelægninger på rør og fabriksudstyr, da PFAS kan modstå høje temperaturer og kemikalier. Stofferne har dog en alvorlig skyggeside: PFAS kaldes for evigheds-kemikalier, fordi de er svære at nedbryde og derfor ophobes i naturen og i menneskekroppen. Forskere har dokumenteret, hvordan forskellige PFAS har mange sundhedsskadelige virkninger: stofferne kan blandt andet kædes til en række kræftsygdomme, nedsat fertilitet, leverskader samt indlæringsvanskeligheder hos børn. Vi kender endnu ikke alle de sundhedsmæssige konsekvenser ved den udbredte brug af PFAS.

I 2023 indsendte fem europæiske lande – Danmark, Sverige, Norge, Tyskland og Holland – et ambitiøst forslag til EU's kemiagentur (ECHA). Forslaget indebærer en næsten total udfasning af alle kendte PFAS-stoffer, dog med længere udfasningsperioder på op til 12 år for sektorer, der anses for at være kritiske for samfundets funktion – for eksempel medicinalindustrien. Intentionen med forbuddet er at presse industrien til at udvikle bæredygtige alternativer og bruge de alternativer til PFAS, der allerede findes. EU's kemiagents faglige anbefaling om PFAS til Europa-kommissionen skal være klar i sommeren 2026.

Det er dog sandsynligt, at EU's forbud mod PFAS kun bliver et delvist forbud. Gennem hele processen har europæiske virksomheder nemlig udtrykt bekymring for, hvad en totaludfasning af PFAS ville betyde for deres indtjening og for EU's globale konkurrenceevne. Et EU-forbud mod PFAS kan potentielt få virksomheder til at flytte deres produktion til lande udenfor EU, hvor PFAS-udledning ikke er reguleret. Dette ville medføre tab af arbejdspladser i mange EU-lande. Industrien støtter derfor en løsning, hvor det vurderes fra sektor til sektor, hvordan PFAS skal udfases, og hvor industrien tilbydes lange overgangsperioder. EU kan muligvis ende med at beslutte at forbyde PFAS i forbrugsgoder, som kommer i direkte kontakt med mennesker såsom regntøj, sko og stegepander, men fortsat tillade brug af PFAS i industriens tekniske processer, hvor der ikke findes lige så mange effektive alternativer. PFAS bruges også i kritiske funktioner såsom medicinproduktion og produktion af mikrochips til teknologi. Disse områder er meget komplekse at regulere, da nye materialer tager lang tid at teste og godkende. Et forhastet PFAS-forbud kunne forstyrre produktionen af medicin og teknologi.

Udsigten til undtagelser for PFAS-forbuddet vækker dog bekymring hos europæiske miljøorganisationer. De støtter et totalforbud mod PFAS, og ønsker desuden, at virksomhederne, der forurener med PFAS, skal betale kompensation til berørte borgere og genetablere den beskadigede natur. Miljøorganisationerne argumenterer med, at selvom det på kort sigt er dyrt at forbyde PFAS, vil det på langt sigt være endnu dyrere at skulle behandle de sundhedsskader, som PFAS kan forårsage, hvis forureningen fortsætter.

Debatten om EU's PFAS-forbud afspejler både sundhedsmæssige og økonomiske overvejelser. Virksomheder, miljøorganisationer og forskellige medlemslande søger at præge beslutningsforløbet i hver deres retning. EU må afveje, om folkesundheden skal komme først eller om økonomisk konkurrenceevne og strategiske industrier vejer tungest.

I repræsenterer i dag: European Environmental Bureau

European Environmental Bureau er et netværk af 190 miljøorganisationer fra hele Europa, herunder også danske organisationer såsom Rådet for Grøn Omstilling og Danmarks Naturfredningsforening. Organisationerne er gået sammen om at kræve, at Europa-Kommissionen handler på PFAS-krisen af hensyn til miljøet og folkesundheden. En række af organisationerne har i fællesskab skrevet et åbent brev til kommissionsformanden Ursula von der Leyen med deres bekymringer. Her fremhæver de, at evighedskemikalierne PFAS finder vej til menneskekroppen gennem forbrugerprodukter som legetøj og køkkenredskaber, vores fødevarer og vores drikkevand. Stofferne kan i dag måles i blodet på alle europæiske borgere, inklusiv ufødte børn. PFAS' skadelige effekter på mennesker og naturen er veldokumenterede. I følge FN's menneskerettighedsdomstol er et rent og sundt miljø en menneskeret. Derfor skal EU beskytte naturen og borgernes fremtid ved at indføre et totalforbud mod PFAS.

Ifølge miljøorganisationerne bør EU-forbuddet omfatte både PFAS i forbrugsgoder og industrielt brug af PFAS. Brug af PFAS i industrielle processer er sværere at forbyde, da der ikke findes andre materialer med de præcist samme evner til modstå varme og kemikalier. Brug af PFAS i industrien forurener dog gennem blandt andet udledning til luften, spildevand og udslip fra fabrikker. Derudover er det potentielt sundhedsskadeligt for medarbejdere at håndtere PFAS. Et forbud, der kun omfatter direkte brug af PFAS i varer, vil ifølge European Environmental Bureau ikke være tilstrækkeligt, da forureningen vil fortsætte. EU er nødt til at indføre et totalforbud, der kan beskytte både natur og mennesker.

Organisationerne i European Environmental Bureau ved godt, at en omstilling til en PFAS-fri produktion bliver dyrt for den europæiske industri, men EU bør prioritere folkesundheden og naturbeskyttelsen over økonomiske interesser. Desuden kan det, på langt sigt, blive endnu dyrere at lade PFAS-forureningen fortsætte. Beregninger fra undersøgelsen The Forever Lobbying Project viser, at det kan koste op mod 2 billioner euro over de næste 20 år at fjerne PFAS fra miljøet i Europa. En analyse fra Nordisk Ministerråd anslår desuden, at der vil være årlige sundhedsudgifter på 52-84 mia. euro som følge af PFAS-forurening i Europa.

Miljøorganisationerne er generelt kritiske overfor de store virksomheder, der producerer og anvender PFAS, og overfor virksomhedernes forsøg på at påvirke EU's PFAS-lovgivning. I årtier har PFAS-producenterne forurenet miljøet uden at oplyse offentligheden om, at stofferne er sundhedsskadelige. Og nu forsøger virksomheder i blandt andet medicinalindustrien og landbruget at overbevise EU om at indføre undtagelser fra PFAS-forbuddet og forlænge udfasningsperioderne. Miljøorganisationerne ser dette som et forsøg på svække EU's PFAS-forbud. Hvis det svækkes, vil forureningen forværres. Derudover mener European Environmental Bureau, at det altid skal være forurenere, der betaler. Virksomheder, der udleder PFAS, bør derfor betale erstatning til de udsatte borgere og genoprette den beskadigede natur. Samtidig bør EU tilbyde økonomisk støtte til de virksomheder, der udvikler og bruger ikke-giftige alternativer til PFAS, så udfasningen af PFAS kan foregå hurtigere.

Hvad kæmper I for?

- **At beskytte mennesker og natur bedst muligt mod PFAS-forurening:** PFAS udgør den værste forureningskrise i menneskehedens historie. Kemikalierne spredes over hele kloden, ophobes i mennesker og dyr, og kan forårsage alvorlige helbredsskader. Derfor er der brug for hurtig handling og et ambitiøst totalforbud mod PFAS.
- **EU skal lytte til civilsamfundet i kampen mod PFAS:** PFAS-krisen går ud over helt almindelige menneskers sundhed, og deres stemmer skal høres i debatten om et forbud. European Environmental Bureau repræsenterer civilsamfundet og omsætter borgernes bekymringer og perspektiver til politisk handling. EU skal lytte til organisationer som vores, der repræsenterer helt almindelige mennesker, der mærker og betaler for konsekvenserne af PFAS!
- **Kritisk indstilling overfor industriens lobbyisme:** Industrivirksomheder, der fremstiller eller anvender PFAS, forsøger at påvirke EU til at svække EU's PFAS-lovgivning og sikre sig undtagelser for forbuddet. Det kaldes lobbyisme. EU bør i stedet lytte til videnskaben, sætte borgernes sikkerhed og naturen først, og holde virksomhederne der forurener ansvarlige.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

- Italien: EU-medlemsland, der er blandt de mest PFAS-forurenede lande, og som samtidig ønsker at beskytte landets arbejdspladser i kemikalieindustrien.
- Danmark: EU-medlemsland, der har været med til at fremsætte et ambitiøst begrænsningsforslag vedrørende brugen af PFAS.
- EFPIA: Den europæiske brancheorganisation for medicinalindustrien, der frygter, at PFAS begrænsningsforslaget vil true den europæiske medicinalindustri.
- Copa-Cogeca: Forening af europæiske landmænd, der er kritiske overfor ideen om et PFAS-forbud og ønsker, at PFAS-stofferne vurderes enkeltvis.

Bør EU forbyde PFAS?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: *Bør EU forbyde PFAS?* Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Bør EU vedtage lovgivning om PFAS, der gælder for alle EU-landene?
2. Bør EU presse europæiske virksomheder til at tage bæredygtige alternativer til PFAS i brug?
3. Bør EU vedtage et totalt forbud mod brug af PFAS?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - I skal skrive minimum 3 argumenter, hvor I bruger hver af de tre appelformer: 1 argument hvor I bruger etos, 1 hvor I bruger patos og 1 hvor I bruger logos

Introduktion til debattemaet

De seneste år har PFAS-kemikalier og deres skadelige effekter fyldt i nyhederne både i Danmark og i resten af Europa. Betegnelsen PFAS, der er en forkortelse af per- og polyfluoralkylstoffer, dækker over 10.000-12.000 forskellige syntetiske forbindelser bestående af kulstofkæder med påhæftede fluoratomer. PFAS er relativt billigt, og mange af stofferne kan afvise vand, fedt og snavs. Derfor bruges PFAS til at producere alt fra køkkengrej og regntøj til elektronik og kosmetik. PFAS bruges også i industrien, f.eks. som overfladebelægninger på rør og fabriksudstyr, da PFAS kan modstå høje temperaturer og kemikalier. Stofferne har dog en alvorlig skyggeside: PFAS kaldes for evigheds-kemikalier, fordi de er svære at nedbryde og derfor ophobes i naturen og i menneskekroppen. Forskere har dokumenteret, hvordan forskellige PFAS har mange sundhedsskadelige virkninger: stofferne kan blandt andet kædes til en række kræftsygdomme, nedsat fertilitet, leverskader samt indlæringsvanskeligheder hos børn. Vi kender endnu ikke alle de sundhedsmæssige konsekvenser ved den udbredte brug af PFAS.

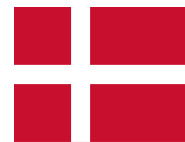
I 2023 indsendte fem europæiske lande – Danmark, Sverige, Norge, Tyskland og Holland – et ambitiøst forslag til EU's kemiagentur (ECHA). Forslaget indebærer en næsten total udfasning af alle kendte PFAS-stoffer, dog med længere udfasningsperioder på op til 12 år for sektorer, der anses for at være kritiske for samfundets funktion – for eksempel medicinalindustrien. Intentionen med forbuddet er at presse industrien til at udvikle bæredygtige alternativer og bruge de alternativer til PFAS, der allerede findes. EU's kemiagents faglige anbefaling om PFAS til Europa-kommissionen skal være klar i sommeren 2026.

Det er dog sandsynligt, at EU's forbud mod PFAS kun bliver et delvist forbud. Gennem hele processen har europæiske virksomheder nemlig udtrykt bekymring for, hvad en totaludfasning af PFAS ville betyde for deres indtjening og for EU's globale konkurrenceevne. Et EU-forbud mod PFAS kan potentielt få virksomheder til at flytte deres produktion til lande udenfor EU, hvor PFAS-udledning ikke er reguleret. Dette ville medføre tab af arbejdspladser i mange EU-lande. Industrien støtter derfor en løsning, hvor det vurderes fra sektor til sektor, hvordan PFAS skal udfases, og hvor industrien tilbydes lange overgangsperioder. EU kan muligvis ende med at beslutte at forbyde PFAS i forbrugsgoder, som kommer i direkte kontakt med mennesker såsom regntøj, sko og stegepander, men fortsat tillade brug af PFAS i industriens tekniske processer, hvor der ikke findes lige så mange effektive alternativer. PFAS bruges også i kritiske funktioner såsom medicinproduktion og produktion af mikrochips til teknologi. Disse områder er meget komplekse at regulere, da nye materialer tager lang tid at teste og godkende. Et forhastet PFAS-forbud kunne forstyrre produktionen af medicin og teknologi.

Udsigten til undtagelser for PFAS-forbuddet vækker dog bekymring hos europæiske miljøorganisationer. De støtter et totalforbud mod PFAS, og ønsker desuden, at virksomhederne, der forurener med PFAS, skal betale kompensation til berørte borgere og genetablere den beskadigede natur. Miljøorganisationerne argumenterer med, at selvom det på kort sigt er dyrt at forbyde PFAS, vil det på langt sigt være endnu dyrere at skulle behandle de sundhedsskader, som PFAS kan forårsage, hvis forureningen fortsætter.

Debatten om EU's PFAS-forbud afspejler både sundhedsmæssige og økonomiske overvejelser. Virksomheder, miljøorganisationer og forskellige medlemslande søger at præge beslutningsforløbet i hver deres retning. EU må afveje, om folkesundheden skal komme først eller om økonomisk konkurrenceevne og strategiske industrier vejer tungest.

I repræsenterer i dag: Danmark

Danmark vil gerne være foregangsland, når det kommer til at begrænse PFAS-udledning. Mange danske borgere og organisationer har de seneste år udtrykt bekymring for PFAS' skadelige effekter på mennesker og miljø, og regeringen deler denne bekymring. Den danske regering indsendte i 2023 sammen med Tyskland, Holland, Sverige og Norge et forslag om at begrænse anvendelsen af PFAS til EU's kemiagentur. Forslaget indebar en næsten total udfasning af alle kendte PFAS-stoffer i hele leveringskæden, dog med en lidt længere udfasningsperiode for såkaldte *kritiske sektorer* som f.eks. medicinalindustrien.

Den danske regering ønskede oprindeligt et vidtrækkende EU-forbud, der kunne begrænse forureningen drastisk. Men EU's ønske om at skåne europæiske virksomheder af hensyn til EU's økonomiske konkurrenceevne har medført, at forslaget siden er blevet mindre omfattende. Den danske regering har lyttet til industriens bekymringer og forsøger nu at balancere miljøhensyn og økonomiske hensyn. Regeringen er klar over, at særligt brug af PFAS i industrielle processer kan være svært at forbyde og erstatte. På den anden side ønsker Danmark at sikre, at PFAS-lovgivningen er streng nok til faktisk at gøre en forskel for folkesundheden og miljøet. Når kemiagenturets indstilling om PFAS er færdig, skal EU-landene forhandle om PFAS-lovgivningen. Danmark vil nok argumentere for en stram lov, der forbyder PFAS i alle forbrugsgoder, men giver lidt længere overgangsperioder, når det kommer til industrielt brug af PFAS i kritiske sektorer.

Mens EU bearbejder begrænsningsforslaget, har Danmark udarbejdet sine egne nationale forbud mod PFAS. Allerede tilbage i 2020 blev det i Danmark forbudt at bruge PFAS i mademballage af pap og papir, i 2025 blev en række PFAS-sprøjtemidler forbudt, og fra 2027 gælder et nyt forbud mod PFAS i blandt andet beklædningsgenstande og fodtøj. Den danske regering mener dog, at et omfattende og gennemarbejdet EU-forbud mod PFAS i forbrugsgoder vil virke mere effektivt end et nationalt totalforbud. PFAS-forurening overskrider landegrænserne og påvirker stort set alle mennesker på jorden, og derfor er den vigtigste indsats mod PFAS en fælles restriktion gennem EU.

Danmark ved, at et PFAS-forbud kan ramme den europæiske økonomi hårdt, men på langt sigt vil det være endnu dyrere at fortsætte PFAS-forureningen. Beregninger fra undersøgelsen *The Forever Lobbying Project* viser, at det kan koste op mod 2 billioner euro over de næste 20 år at fjerne PFAS fra Europas miljø og vand. En analyse fra Nordisk Ministerråd anslår desuden årlige sundhedsudgifter på 52-84 mia. euro som følge af PFAS-forurening i Europa. På kort sigt vil EU's PFAS-lovgivning presse virksomhederne, også de store danske virksomheder i f.eks. medicinalindustrien. Den danske regering mener, at en omstilling til en PFAS-fri produktion er nødvendig. Samtidig ønsker regeringen at give de danske virksomheder gode vilkår for at omstille sig, uden at det går for meget ud over virksomhedernes konkurrenceevne. I visse kritiske sektorer kan den danske regering gå med til lange udfasningsperioder, men i mange sektorer findes der allerede alternativer til PFAS, som virksomhederne skal motiveres til at tage i brug. De sikre alternativer kan være dyrere at anvende sammenlignet med PFAS, men prisen for forsat PFAS-forurening er langt dyrere. Mange virksomheder mangler desuden viden om alternativer til PFAS og overblik over, om de bruger PFAS i deres produkter. Den danske regering vil derfor hjælpe virksomhederne med et leve op til de kommende PFAS-krav gennem partnerskaber og vidensdeling.

Hvad kæmper I for?

- **At presse Europa-Kommissionen til at reducere udledningen af PFAS-stoffer:** Hvis folkesundheden skal beskyttes, kræver det en markant reduktion af PFAS-udledningen i hele EU. Først og fremmest skal PFAS forbydes i forbrugsgoder, der kommer i kontakt med mennesker, og dernæst skal industrien begynde en effektiv omstilling til en PFAS-fri produktion.
- **At gå "foran i EU" med et nationalt delvist forbud mod PFAS:** Danmark har allerede indført delvise nationale restriktioner mod PFAS. Disse regler skal reducere forurening på kort sigt indtil den kommende EU-lovgivning træder i kraft. Danmarks nationale tiltag kan samtidig bidrage til at fastholde et højt ambitionsniveau i de europæiske forhandlinger.
- **At støtte virksomheder i at omstille sig til PFAS-fri produktion uden at miste konkurrenceevne:** Hvis EU skal lykkes i at udfase PFAS uden at miste for meget konkurrenceevne, bliver det nødvendigt med længere udfasningsperioder til kritiske sektorer samt støtte til virksomheder gennem vidensdeling.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

- Italien: EU-medlemsland, der er blandt de mest PFAS-forurenede lande, og som samtidig ønsker at beskytte landets arbejdspladser i kemikalieindustrien.
- European Environmental Bureau: En sammenslutning af europæiske miljøorganisationer, der arbejder for et totalforbud mod PFAS og for, at industrien skal holdes ansvarlig for PFAS-forurening.
- EFPIA: Den europæiske brancheorganisation for medicinalindustrien, der frygter, at PFAS begrænsningsforslaget vil true den europæiske medicinalindustri.
- Copa-Cogeca: Forening af europæiske landmænd, der er kritiske overfor ideen om et PFAS-forbud og ønsker, at PFAS-stofferne vurderes enkeltvis.

Bør EU forbyde PFAS?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: *Bør EU forbyde PFAS?* Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Bør EU vedtage lovgivning om PFAS, der gælder for alle EU-landene?
2. Bør EU presse europæiske virksomheder til at tage bæredygtige alternativer til PFAS i brug?
3. Bør EU vedtage et totalt forbud mod brug af PFAS?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - I skal skrive minimum 3 argumenter, hvor I bruger hver af de tre appelformer: 1 argument hvor I bruger etos, 1 hvor I bruger patos og 1 hvor I bruger logos

Introduktion til debattemaet

De seneste år har PFAS-kemikalier og deres skadelige effekter fyldt i nyhederne både i Danmark og i resten af Europa. Betegnelsen PFAS, der er en forkortelse af per- og polyfluoralkylstoffer, dækker over 10.000-12.000 forskellige syntetiske forbindelser bestående af kulstofkæder med påhæftede fluoratomer. PFAS er relativt billigt, og mange af stofferne kan afvise vand, fedt og snavs. Derfor bruges PFAS til at producere alt fra køkkengrej og regntøj til elektronik og kosmetik. PFAS bruges også i industrien, f.eks. som overfladebelægninger på rør og fabriksudstyr, da PFAS kan modstå høje temperaturer og kemikalier. Stofferne har dog en alvorlig skyggeside: PFAS kaldes for evigheds-kemikalier, fordi de er svære at nedbryde og derfor ophobes i naturen og i menneskekroppen. Forskere har dokumenteret, hvordan forskellige PFAS har mange sundhedsskadelige virkninger: stofferne kan blandt andet kædes til en række kræftsygdomme, nedsat fertilitet, leverskader samt indlæringsvanskeligheder hos børn. Vi kender endnu ikke alle de sundhedsmæssige konsekvenser ved den udbredte brug af PFAS.

I 2023 indsendte fem europæiske lande – Danmark, Sverige, Norge, Tyskland og Holland – et ambitiøst forslag til EU's kemiagentur (ECHA). Forslaget indebærer en næsten total udfasning af alle kendte PFAS-stoffer, dog med længere udfasningsperioder på op til 12 år for sektorer, der anses for at være kritiske for samfundets funktion – for eksempel medicinalindustrien. Intentionen med forbuddet er at presse industrien til at udvikle bæredygtige alternativer og bruge de alternativer til PFAS, der allerede findes. EU's kemiagents faglige anbefaling om PFAS til Europa-kommissionen skal være klar i sommeren 2026.

Det er dog sandsynligt, at EU's forbud mod PFAS kun bliver et delvist forbud. Gennem hele processen har europæiske virksomheder nemlig udtrykt bekymring for, hvad en totaludfasning af PFAS ville betyde for deres indtjening og for EU's globale konkurrenceevne. Et EU-forbud mod PFAS kan potentielt få virksomheder til at flytte deres produktion til lande udenfor EU, hvor PFAS-udledning ikke er reguleret. Dette ville medføre tab af arbejdspladser i mange EU-lande. Industrien støtter derfor en løsning, hvor det vurderes fra sektor til sektor, hvordan PFAS skal udfases, og hvor industrien tilbydes lange overgangsperioder. EU kan muligvis ende med at beslutte at forbyde PFAS i forbrugsgoder, som kommer i direkte kontakt med mennesker såsom regntøj, sko og stegepander, men fortsat tillade brug af PFAS i industriens tekniske processer, hvor der ikke findes lige så mange effektive alternativer. PFAS bruges også i kritiske funktioner såsom medicinproduktion og produktion af mikrochips til teknologi. Disse områder er meget komplekse at regulere, da nye materialer tager lang tid at teste og godkende. Et forhastet PFAS-forbud kunne forstyrre produktionen af medicin og teknologi.

Udsigten til undtagelser for PFAS-forbuddet vækker dog bekymring hos europæiske miljøorganisationer. De støtter et totalforbud mod PFAS, og ønsker desuden, at virksomhederne, der forurener med PFAS, skal betale kompensation til berørte borgere og genetablere den beskadigede natur. Miljøorganisationerne argumenterer med, at selvom det på kort sigt er dyrt at forbyde PFAS, vil det på langt sigt være endnu dyrere at skulle behandle de sundhedsskader, som PFAS kan forårsage, hvis forureningen fortsætter.

Debatten om EU's PFAS-forbud afspejler både sundhedsmæssige og økonomiske overvejelser. Virksomheder, miljøorganisationer og forskellige medlemslande søger at præge beslutningsforløbet i hver deres retning. EU må afveje, om folkesundheden skal komme først eller om økonomisk konkurrenceevne og strategiske industrier vejer tungest.

I repræsenterer i dag: Medicinalindustriens Brancheorganisation (EFPIA)

Den europæiske medicinalindustri er dybt bekymret for EU's PFAS-forbud og dets potentielle konsekvenser for produktionen af lægemidler. Medicinalindustriens brancheorganisation EFPIA (European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations) repræsenterer små og store medicinalfirmaer i hele Europa. Medicinalfirmaerne producerer ikke selv PFAS, men virksomhederne anvender stofferne i deres produktion. PFAS bruges blandt andet til belægninger på medicinsk udstyr, så det nemt kan steriliseres, og i emballage, der hjælper med at holde medicinen stabil over tid. PFAS bruges også i industrielle processer i medicinalindustrien, blandt andet som en kemisk stabil belægning på rør og tanke. Patienter, der indtager medicinen, bliver ikke udsat for PFAS, men der er dog en risiko for PFAS-forurening fra fabrikkerne til naturen gennem spildevand, affald og udslip.

Medicinalindustrien anerkender, at PFAS er trussel mod naturen og folkesundheden, men brancheorganisationen er modstandere af et totalforbud mod PFAS. PFAS-restriktion fra EU's side er nødvendig, men loven bør tilpasses, så den tager hensyn til den europæiske industri og særligt til produktion af livsnødvendige produkter såsom medicin. Der findes ifølge medicinalindustrien ikke nok veludviklede alternativer til PFAS, der kan bruges i lægemiddelproduktion. Derfor har medicinalindustrien brug for lange overgangsperioder til at udvikle nogle sikre alternativer til PFAS. Overgangsperioderne skal ifølge medicinalindustrien være længere end de 12 år, der er blevet foreslået i begrænsningsforslaget. Det er svært at finde erstatninger for PFAS, der kan bruges til belægninger på udstyr og i industrielle processer, mens det er lettere at udvikle PFAS-fri emballage. Derfor er det meget vigtigt, at EU's forbud kommer til at indeholde undtagelser for medicinsk udstyr og medicinproduktion.

I en mail til formanden for EU-kommissionen fremhævede EFPIA's formand i 2023, at et totalforbud mod PFAS vil være ødelæggende for medicinalindustrien i EU. Medicinalindustrien vil være nødsaget til at flytte deres produktion til lande udenfor Europa, der ikke har samme strenge miljøkrav. Dette ville betyde lukninger af europæiske arbejdspladser, særligt i lande som Danmark, Tyskland og Italien, der har mange ansatte i medicinalindustrien. Hvis de europæiske medicinfabrikker lukker, kunne der i værste fald opstå kortvarig mangel på en række lægemidler. Derudover vil PFAS-begrænsningen forværre EU's konkurrenceevne på det globale marked. De medicinalvirksomheder, der forbliver i EU, vil have højere produktionsudgifter, og europæiske varer vil derfor blive dyrere og sværere at sælge. EFPIA advarer om, at et PFAS-forbud kan true både den europæiske økonomi samt forsyningssikkerheden i forhold til medicin.

Hvad kæmper I for?

- **EU's PFAS-regulering skal tage hensyn til kritiske sektorer såsom medicinalindustrien:** Lægemidler og medicinsk udstyr er livsnødvendige produkter og bør derfor være undtaget for et PFAS-forbud. EU bør give medicinalindustrien lange udfasningsperioder, så virksomhederne får ordentlig tid til at udvikle sikre og mindre forurenende alternativer til PFAS.
- **Et totalforbud mod PFAS vil få store konsekvenser for lægemiddelproduktionen i Europa:** Hvis EU vedtager et totalforbud mod PFAS, er der risiko for, at europæiske medicinalvirksomheder må lukke og flytte produktionen ud af EU. I værste fald kan dette medføre kortvarig mangel på en lang række essentielle lægemidler. Det vil få store konsekvenser i sundhedssektoren og borgerne i EU-landene.
- **Retfærdig konkurrence mellem EU's medicinalindustri og virksomhederne udenfor EU:** Et EU-forbud mod PFAS vil gøre europæisk medicin dyrere end konkurrenternes udenfor EU og dermed svække EU's konkurrenceevne på verdensmarkedet. EU bør sikre, at PFAS-lovgivningen ikke skaber urimelige konkurrenceulempen.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

- Italien: EU-medlemsland, der er blandt de mest PFAS-forurenede lande, og som samtidig ønsker at beskytte landets arbejdspladser i kemikalieindustrien.
- European Environmental Bureau: En sammenslutning af europæiske miljøorganisationer, der arbejder for et totalforbud mod PFAS og for, at industrien skal holdes ansvarlig for PFAS-forurening.
- Danmark: EU-medlemsland, der har været med til at fremsætte et ambitiøst begrænsningsforslag vedrørende brugen af PFAS.
- Copa-Cogeca: Forening af europæiske landmænd, der er kritiske overfor ideen om et PFAS-forbud og ønsker, at PFAS-stofferne vurderes enkeltvis.

Bør EU forbyde PFAS?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: *Bør EU forbyde PFAS?* Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Bør EU vedtage lovgivning om PFAS, der gælder for alle EU-landene?
2. Bør EU presse europæiske virksomheder til at tage bæredygtige alternativer til PFAS i brug?
3. Bør EU vedtage et totalt forbud mod brug af PFAS?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - I skal skrive minimum 3 argumenter, hvor I bruger hver af de tre appelformer: 1 argument hvor I bruger etos, 1 hvor I bruger patos og 1 hvor I bruger logos

Introduktion til debattemaet

De seneste år har PFAS-kemikalier og deres skadelige effekter fyldt i nyhederne både i Danmark og i resten af Europa. Betegnelsen PFAS, der er en forkortelse af per- og polyfluoralkylstoffer, dækker over 10.000-12.000 forskellige syntetiske forbindelser bestående af kulstofkæder med påhæftede fluoratomer. PFAS er relativt billigt, og mange af stofferne kan afvise vand, fedt og snavs. Derfor bruges PFAS til at producere alt fra køkkengrej og regntøj til elektronik og kosmetik. PFAS bruges også i industrien, f.eks. som overfladebelægninger på rør og fabriksudstyr, da PFAS kan modstå høje temperaturer og kemikalier. Stofferne har dog en alvorlig skyggeside: PFAS kaldes for evigheds-kemikalier, fordi de er svære at nedbryde og derfor ophobes i naturen og i menneskekroppen. Forskere har dokumenteret, hvordan forskellige PFAS har mange sundhedsskadelige virkninger: stofferne kan blandt andet kædes til en række kræftsygdomme, nedsat fertilitet, leverskader samt indlæringsvanskeligheder hos børn. Vi kender endnu ikke alle de sundhedsmæssige konsekvenser ved den udbredte brug af PFAS.

I 2023 indsendte fem europæiske lande – Danmark, Sverige, Norge, Tyskland og Holland – et ambitiøst forslag til EU's kemiagentur (ECHA). Forslaget indebærer en næsten total udfasning af alle kendte PFAS-stoffer, dog med længere udfasningsperioder på op til 12 år for sektorer, der anses for at være kritiske for samfundets funktion – for eksempel medicinalindustrien. Intentionen med forbuddet er at presse industrien til at udvikle bæredygtige alternativer og bruge de alternativer til PFAS, der allerede findes. EU's kemiagents faglige anbefaling om PFAS til Europa-kommissionen skal være klar i sommeren 2026.

Det er dog sandsynligt, at EU's forbud mod PFAS kun bliver et delvist forbud. Gennem hele processen har europæiske virksomheder nemlig udtrykt bekymring for, hvad en totaludfasning af PFAS ville betyde for deres indtjening og for EU's globale konkurrenceevne. Et EU-forbud mod PFAS kan potentielt få virksomheder til at flytte deres produktion til lande udenfor EU, hvor PFAS-udledning ikke er reguleret. Dette ville medføre tab af arbejdspladser i mange EU-lande. Industrien støtter derfor en løsning, hvor det vurderes fra sektor til sektor, hvordan PFAS skal udfases, og hvor industrien tilbydes lange overgangsperioder. EU kan muligvis ende med at beslutte at forbyde PFAS i forbrugsgoder, som kommer i direkte kontakt med mennesker såsom regntøj, sko og stegepander, men fortsat tillade brug af PFAS i industriens tekniske processer, hvor der ikke findes lige så mange effektive alternativer. PFAS bruges også i kritiske funktioner såsom medicinproduktion og produktion af mikrochips til teknologi. Disse områder er meget komplekse at regulere, da nye materialer tager lang tid at teste og godkende. Et forhastet PFAS-forbud kunne forstyrre produktionen af medicin og teknologi.

Udsigten til undtagelser for PFAS-forbuddet vækker dog bekymring hos europæiske miljøorganisationer. De støtter et totalforbud mod PFAS, og ønsker desuden, at virksomhederne, der forurener med PFAS, skal betale kompensation til berørte borgere og genetablere den beskadigede natur. Miljøorganisationerne argumenterer med, at selvom det på kort sigt er dyrt at forbyde PFAS, vil det på langt sigt være endnu dyrere at skulle behandle de sundhedsskader, som PFAS kan forårsage, hvis forureningen fortsætter.

Debatten om EU's PFAS-forbud afspejler både sundhedsmæssige og økonomiske overvejelser. Virksomheder, miljøorganisationer og forskellige medlemslande søger at præge beslutningsforløbet i hver deres retning. EU må afveje, om folkesundheden skal komme først eller om økonomisk konkurrenceevne og strategiske industrier vejer tungest.

Copa-Cogeca er en sammenslutning af to organisationer, der repræsenterer 22 millioner europæiske landmænd og deres familiemedlemmer samt 22.000 landbrugskooperativer på tværs af Europa. Sammenslutningen varetager landbrugssektorens interesser i EU, og de arrangerer ofte store demonstrationer i Bruxelles for at vise landbrugssektorens utilfredshed med EU's politikker. Copa-Cogeca er skeptiske overfor et PFAS-forbud og meget bekymrede for, hvad et totalforbud ville betyde for europæiske landmænd.

Landbrugssektoren anvender især PFAS i insektmidler og ukrudtsmidler, der beskytter planterne. PFAS bruges også som belægninger på landbrugsmaskiner og -udstyr og i fødevareremballage. Copa-Cogeca fremhæver, at landbruget kun står for en lille del af den globale PFAS-forurening. Samtidig er PFAS en betegnelse for mere end 10.000 forskellige stoffer. Nogle af dem har veldokumenterede skadelige effekter. Andre er endnu ikke undersøgt grundigt, og man ved derfor ikke med sikkerhed, om de er skadelige for mennesker eller miljøet. I stedet for at forbyde alle PFAS-stofferne på en gang, bør EU fokusere på specifikke PFAS-stoffer, der udgør en dokumenteret risiko. Copa-Cogeca er åbne for, at de PFAS, der beviseligt er skadelige, kan forbydes i forbrugsgoder, hvor anvendelsen af PFAS ikke er nødvendig. I landbrugssektoren mener de dog, at PFAS fortsat bør anvendes, når det virkelig er nødvendigt, f.eks. for at beskytte afgrøderne eller holde vigtige maskiner i gang.

Copa-Cogeca argumenterer for, at de stoffer landmændene har brug for, ikke bør fjernes fra markedet, før sikre, effektive og økonomisk realistiske alternativer er tilgængelige. Derfor bør EU's PFAS-regulering give landbruget lange udfasningsperioder og god tid til at udvikle fungerende PFAS-alternativer. Hvis et totalforbud mod PFAS tvinges igennem, vil landmændene blive efterladt med store økonomiske tab og nogle ville potentielt blive tvunget til at lukke deres produktion. Senest har den danske regering forbudt 33 PFAS-sprøjtemidler. Danske landbrugsorganisationer har protesteret imod forbuddet, da de vurderer, at det vil føre til økonomiske tab på flere milliarder kroner om året. Et omfattende PFAS-forbud i EU vil ikke kun ramme landmændene, men også landdistrikter i hele Europa, da lokalsamfundenes økonomi og arbejdspladser hænger sammen med landbrugets aktivitet. Forbuddet vil samtidig svække EU's globale konkurrenceevne, fordi de højere omkostninger vil svække det europæiske landbrugs konkurrencedygtighed sammenlignet med andre regioners landbrug.

I værste fald mener Copa-Cogeca, at et PFAS-forbud kan svække fødevarer sikkerheden i hele EU. Hvis alt PFAS forbydes, vil landmænd miste effektive værktøjer til at beskytte deres afgrøder. Dette kan medføre lavere høstudbytte, dårligere kvalitet af fødevarer og højere priser på mad. Copa-Cogeca mener, at der ikke kan være et stærkt Europa uden et stærkt europæisk landbrug. Hvis EU's PFAS-lovgivning ikke tager hensyn til landbruget vil den i sidste ende gøre Europa mere sårbart.

Hvad kæmper I for?

- **Landmænd og landdistrikter skal ikke efterlades med regningen for EU's PFAS-forbud:** Et PFAS-forbud, der ikke tager hensyn til fødevarerproduktionen, kan føre til højere omkostninger, lavere udbytte og tab af arbejdspladser i landdistrikterne.
- **Fødevarer sikkerhed bør prioriteres:** Landmænd bruger primært PFAS for at beskytte afgrøderne. Et PFAS-forbud uden overgangsperioder ville gøre det sværere at sikre madforsyningen til den europæiske befolkning. Derfor skal stoffer ikke forbydes, før et effektivt alternativ er på plads.
- **EU's landbrug skal være konkurrencedygtigt:** Hvis produktionen af landbrugsvarer i EU bliver dyrere, vil de europæiske landbrug ikke kunne konkurrere på lige fod med resten af verden. Dette vil føre til fald i eksportindtægterne og skade den europæiske økonomi.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

- Italien: EU-medlemsland, der er blandt de mest PFAS-forurenede lande, og som samtidig ønsker at beskytte landets arbejdspladser i kemikalieindustrien.
- European Environmental Bureau: En sammenslutning af europæiske miljøorganisationer, der arbejder for et totalforbud mod PFAS og for, at industrien skal holdes ansvarlig for PFAS-forurening.
- Danmark: EU-medlemsland, der har været med til at fremsætte et ambitiøst begrænsningsforslag vedrørende brugen af PFAS.
- EFPIA: Den europæiske brancheorganisation for medicinalindustrien, der frygter, at PFAS begrænsningsforslaget vil true den europæiske medicinalindustri.